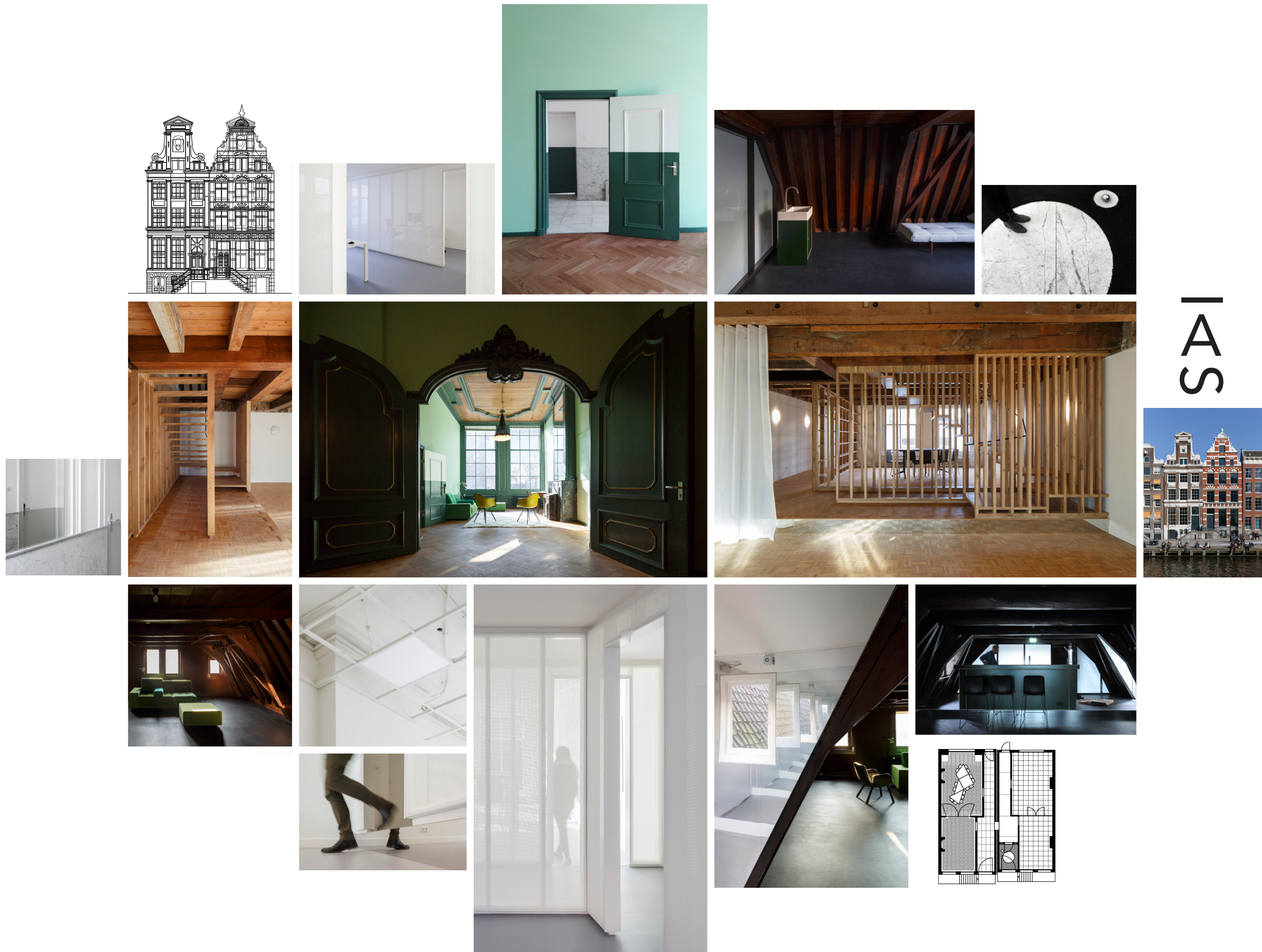

IAS

Het Institute for Advanced Studies (IAS) van de Universiteit van Amsterdam (UvA) is een centrum voor interdisciplinair onderzoek en brengt jonge internationale wetenschappers samen om ideeën te genereren, kennis te verbreden en nieuwe interdisciplinaire onderzoeksmethodologieën te ontwikkelen. Biologen, sociologen en economen werken samen aan onderwerpen als klimaatverandering, immigratie en financiële crises. Daarnaast worden Nobelprijs laureaten uitgenodigd om te discussiëren over urgente interdisciplinaire vraagstukken.

Oude Turfmarkt

IAS neemt haar intrek in twee Rijksmonumenten aan de Oude Turfmarkt, nummer 145 en 147, in het hart van de binnenstad van Amsterdam. De twee panden zijn door architect Philips Vingboons in 1642 als tweelingpanden ontworpen in de stijl van het Hollands Classicisme voor bouwheer Pieter Jansz Sweelinck. Nummer 145 werd het woonhuis van Sweelinck zelf, nummer 147 was voor verhuur bestemd.

Gescheiden tweeling

De tweeling werd bij de geboorte al gescheiden. Verschillend gebruik en verschillende eigenaren lieten hun sporen achter in de panden. De gevel van 147 werd in 1882 zelfs helemaal vervangen naar een ontwerp van A.L. Van Gendt. De nieuwe gevel moest de indruk wekken wekken ouder te zijn dan de vervangen gevel, wat vervolgens weer veel kritiek opwekte. De ‘Commissie voor het Stadsschoon te Amsterdam’ schreef in 1916 over 147 “hoe armzalig een poging is in ouden stijl te bouwen”.

Gebouw

HOH Architecten heeft panden 145 en 147 verbouwd tot het nieuwe onderkomen van IAS, waarmee de tweeling na drieënhalve eeuw in gebruik weer herenigd wordt. De rijke en bewogen geschiedenis van de panden vormde een inspiratiebron. De spiegeling van de panden, het bouwen en verbouwen, historiserend tegenover hedendaags, laag op laag, generatie op generatie zit in het DNA van de panden besloten. Dit gaf HOH een handreiking om soms te reconstrueren en soms radicaal in te grijpen waar het nieuwe gebruik dat afdwong.

Gebruiker

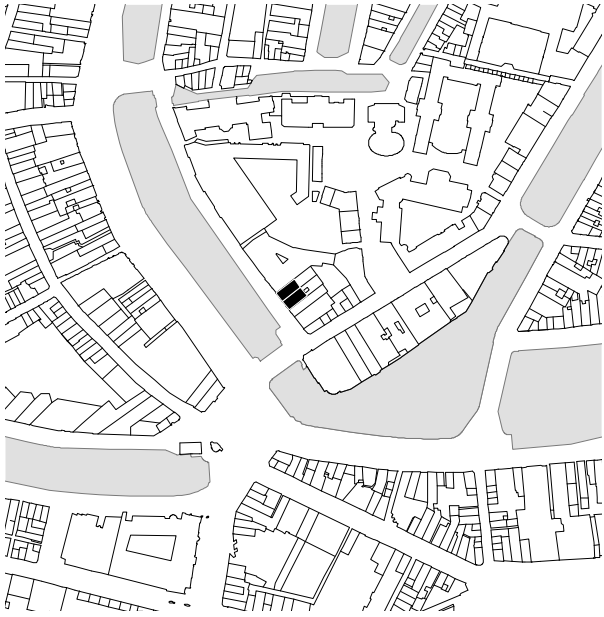
Een andere inspiratiebron vormde de nieuwe gebruiker, het IAS. Omdenken, herdefiniëren, herbekijken en ontdekken, eigenschappen die het instituut van haar wetenschappers verwacht, hebben de architecten ook geïntroduceerd in de verbouwing van het pand. Een architectonisch en ruimtelijk spel tussen fysiek en visueel, oud en nieuw, werkelijkheid en perceptie, moet er voor zorgen dat zowel gebruikers als bezoekers hun manier van interactie, werken en samenwerken moeten herdefiniëren.

Stijlkamers

Doordat de panden 145/147 door de jaren en eeuwen heen door verschillende gebruikers op verschillende manieren gebruikt en verbouwd zijn, is er nog nauwelijks een verband te zien tussen de verschillende verdiepingen van één pand, laat staan tussen de panden onderling. In feite zijn de gebouwen gereduceerd tot een collectie van kamers, waarvan er altijd twee zijn met dezelfde afmetingen, één in 145 en één in 147. De kamers varieerden sterk in afwerking en tijdsbeeld voorafgaand aan de verbouwing. Van een de vergane glorie van een historische stijlkamer op de bel-étage van 145 tot haar tweelingruimte die in jaren ‘80 verbouwd was tot een generieke kantoorruimte met een een systeemplafond op 147.

Eigen identiteit

Vanuit een economisch, pragmatisch en creatief standpunt heeft HOH gewerkt met wat er is, met de kwaliteiten die per kamer werden aangetroffen en wat er tijdens het bouwproces op je afkomt. Door nieuwe interventies aan een kamer toe te voegen of juist een oude interventie weg te halen, door generieke details te behandelen als een bijzonderheid, te versterken of te herhalen, wordt van elke kamer een stijlkamer gemaakt. IAS heeft hierdoor niet één dominante huisstijl gekregen, maar is een mix geworden van verschillende stijlen, waarbij elke ruimte uniek is en afgestemd op de nieuwe functie en met een eigen materialiteit, afwerking en sfeer. Juist door deze ervaring en de kruisbestuiving tussen de verschillende stijlen, gebruikers en sferen heeft IAS haar eigen identiteit gekregen.

Lokatie

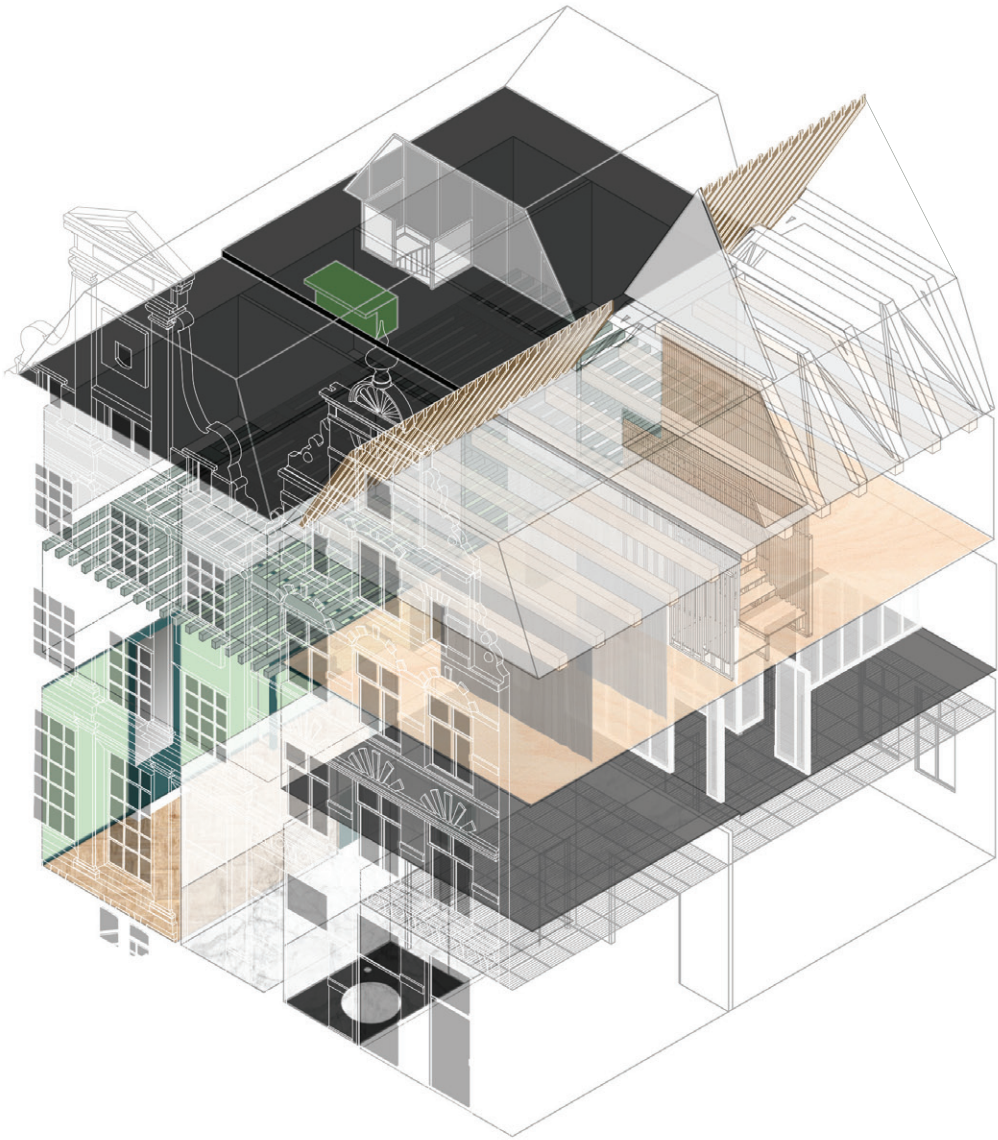

Huidige gevel

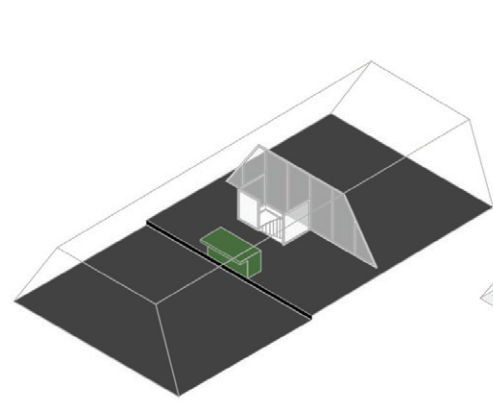

1642
1884

Evolutie gevel

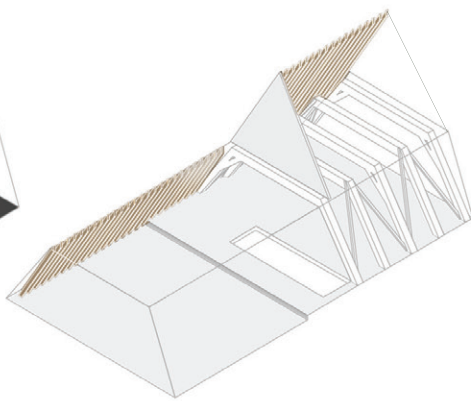

Stijlkamers IAS

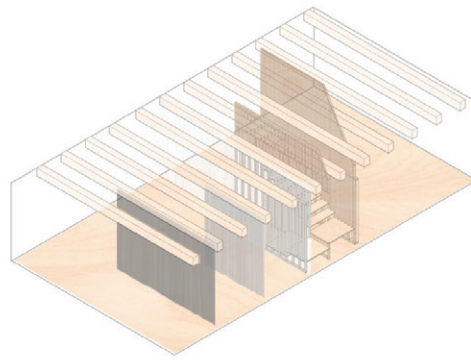
The Dark Room

3e verdieping no. 145.
Van: kleine kamertjes Zwarte vloer, donkerbruine wanden, mat glazen scheidingswand scheidt de verdieping. Eén ruimte voor privacy en intimiteit. Andere ruimte met bar van betonplex voor filmavonden.

De Beierse kamer

3e verdieping no 147.
Een dubbelhoge ruimte ontstaat door het weghalen van de vloer naar de zolder. De nieuwe scheidingswand is een spiegel waardoor de ruimte opties doorloopt. De grafische kwaliteit van de houtconstructie wordt beaccentueerd door de betimmering wit te schilderen.

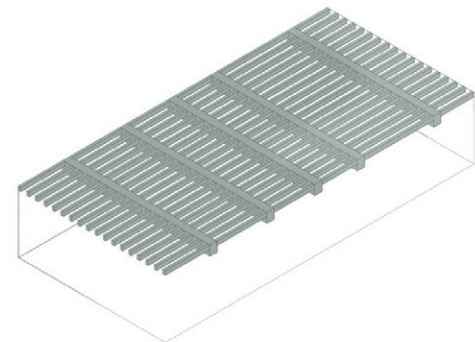

De Houten kamer

2e verdieping no 147. Na inspectie moet het verlaagd plafond verwijderd worden om de balken constructief te herstellen. Het ontwerp anticipeert op het vrijkomen van de balken en laat hout het verbindende materiaal zijn. De kasten van de bibliotheek en de massief eiken trap vormen één geheel. Een wit, grijs en zwart gordijn verdeelt de ruimte in verschillende studieruimtes en benadrukt de lijnen van de balken.

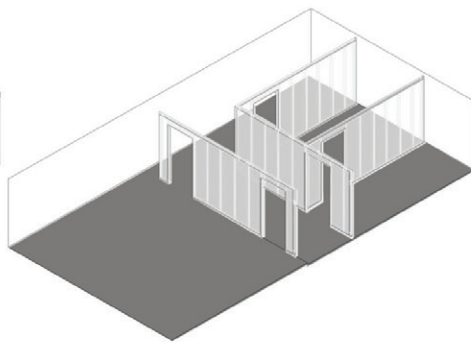

Eerste verdieping no.147 voor en na verbouwing

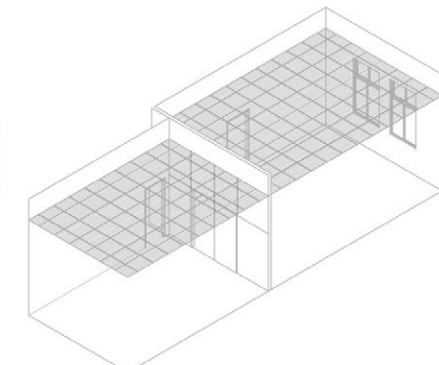
Le Ciel Vert

1e verdieping no 145. Het fijne en decoratieve plafond met een groene beschildering bepaalt de architectonische kwaliteit van deze verdieping.

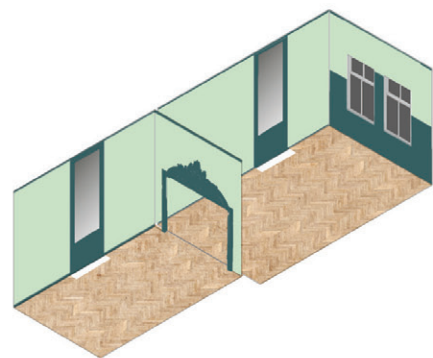
De Witte Ruimte

1e verdieping no 147. Wit geverfde houtskeletbouw-wanden wordt bespannen met een doorzichtig wit textiel. De bestaande fysieke ruimteindeling wordt hierdoor behouden (eis UvA) terwijl de gebruikers visueel met elkaar verbonden worden (eis IAS).

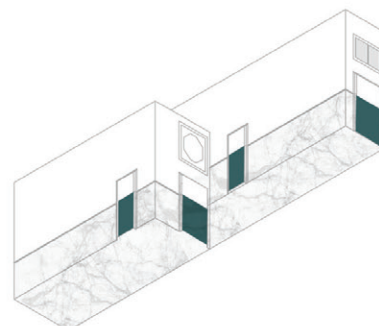
The Office

Bel-etage 147. De cassettes van het systeemplafond worden verwijderd om de hoogte van de ruimte te vergroten en het oorspronkelijk plafond te tonen. Vervolgens wordt het gehele plafond wit gespoten om de twee plafonds met elkaar te laten versmelten.

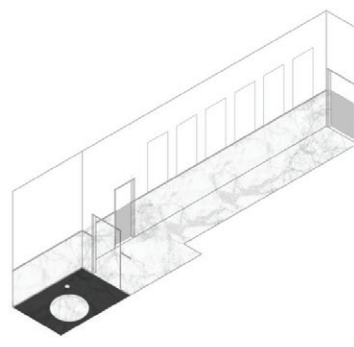
De Groene Kamer

Bel-etage 145. De verwaarloosde stijlkamer wordt gerestaureerd en deels gereconstrueerd. De wanden worden geschilderd in een mintgroene kleur waardoor de bestaande donkergroene klassieke lijsten en deuren een moderne achtergrond krijgen.

Entree 145

De entree voor hooggeplaatst bezoek, Nobelprijswinnaars. De ruimte wordt opgeknapt en wit geschilderd van het plafond tot aan de lijn van lambrisering ivm een krap budget. Deuren worden schizofreen: boven strak en wit, onder doorleefd met slijtage door de jaren heen.

Entree 147

Entree voor dagelijks gebruik. De deurmat heeft een rond gat en verbijzondert het marmer waar we dagelijks overheen lopen. Oude wand-cassettes worden gerestaureerd en bekleed met vilt (prikbord), spiegels en ramen. Een catalogus van materialiteit en functionaliteit.

Tweede verdieping no.147 voor en na verbouwing

De Groene Kamer

1.

De Witte Ruimte

3.

De Houten Kamer

5.

The Dark Room

7.

2.

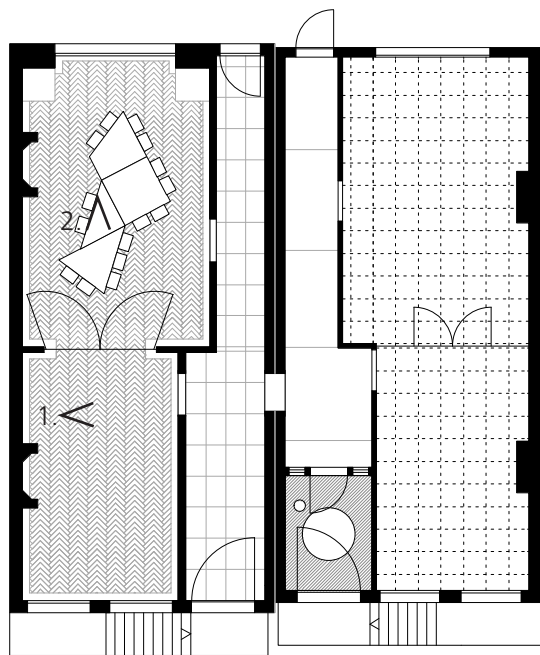
4.

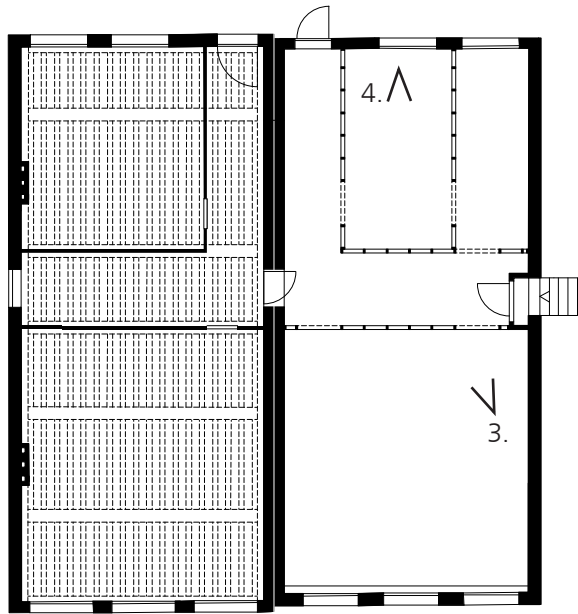
6.

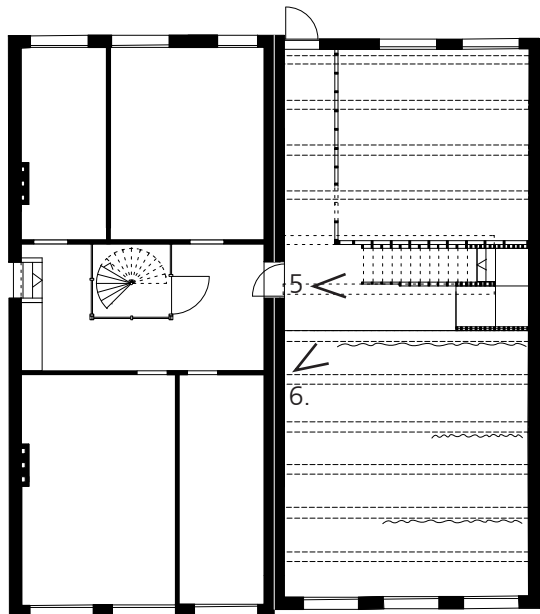
8.

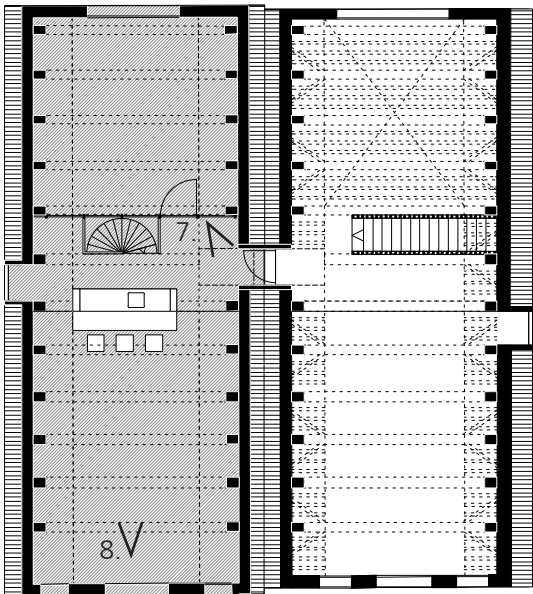
Bel-Etage

Eerste Verdieping

Tweede Verdieping

Derde Verdieping